

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

N U T A R I M A S
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS INFORMACINIŲ IŠTEKLIŲ VALDYMO
ĮSTATYMO KONCEPCIJOS PATVIRTINIMO

2006 m. gruodžio 29 d. Nr. 1367
Vilnius

Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:
Patvirtinti Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo koncepciją (pridedama).

MINISTRAS PIRMININKAS

GEDIMINAS KIRKILAS

VIDAUS REIKALŲ MINISTRAS

RAIMONDAS ŠUKYS

LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS INFORMACINIŲ IŠTEKLIŲ VALDYMO ĮSTATYMO KONCEPCIJA

I. TEISINIS KONCEPCIJOS RENGIMO PAGRINDAS

1. Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo koncepcija (toliau vadinama – ši Koncepcija) parengta įgyvendinant Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2006–2008 metų programos įgyvendinimo priemonių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2006 m. spalio 17 d. nutarimu Nr. 1020 (Žin., 2006, Nr. [112-4273](#)), 52 punktą ir atsižvelgiant į Įstatymų koncepcijų rengimo metodikos, patvirtintos teisingumo ministro 2001 m. gruodžio 29 d. įsakymu Nr. 277 (Žin., 2002, Nr. [1-10](#)), 3.1 punkto nuostatą.

II. ĮSTATYMO REGULIAVIMO DALYKO IR TIKSLŲ BENDROJI CHARAKTERISTIKA

2. Šios Koncepcijos pagrindu siūloma parengti Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymą (toliau vadinama – Įstatymas), kuriame bus nustatyta valstybės informacinių išteklių samprata, reglamentuoti valstybės informacinių išteklių kūrimo bei valdymo teisiniai ir organizaciniai principai, valstybės informacinių išteklių naudojimas teikiant viešąsias elektronines paslaugas, duomenų mainai.

3. Atsižvelgiant į Europos Sąjungos (toliau vadinama – ES) poziciją dėl elektroninės valdžios skatinimo ES valstybėse narėse, valstybės informacinių išteklių valdymo reglamentavimą galima priskirti prie prioritetinių dalykų. Atsižvelgiant į tai, kad svarbiausieji visuomeniniai santykiai turi būti reglamentuojami įstatymuose, o ne įstatymų įgyvendinamuosiuose teisės aktuose, pasirinkta valstybės informacinius išteklius reglamentuoti įstatymu.

4. Įstatyme bus apibrėžtos šios valstybės informacinių išteklių ir kitų su valstybės informaciniais ištekliais susijusių dalykų sąvokos:

Duomenys – informacija, perkelta į informacijos ir elektroninių ryšių technologijomis paremtas priemones, siekiant ją kaupti, saugoti, analizuoti ar atlikti kitus tvarkymo veiksmus.

Duomenų mainai – duomenų siuntinėjimas tarp funkcinių vienetų pagal taisykles, valdančias duomenų perdavimą ir koordinuojančias keitimąsi jais.

Informacija – žinios, kuriomis disponuoja viešojo administravimo institucija ar kitas juridinis asmuo, kuriam pavesta vykdyti viešojo administravimo funkcijas (toliau vadinama – viešojo administravimo institucija).

Valstybės informaciniai ištekliai – informacija, kuria disponuoja viešojo administravimo institucija, atlikdama jai pavestas funkcijas (išskyrus vidaus administravimą), taip pat informacijos ir elektroninių ryšių technologijomis paremtos priemonės tai informacijai kaupti, saugoti ir apdoroti.

Valstybės informacinių išteklių valdymas – valstybės informacinių išteklių tvarkymo tikslų ir priemonių nustatymas, jų tvarkymo ir priežiūros organizavimas, valstybės tarnautojų ir/arba darbuotojų, informacijos ir elektroninių ryšių technologijų priemonėmis tvarkančių duomenis, veiklos organizavimas ir kontrolė.

5. Bendrieji Įstatymo tikslai yra šie:

5.1. reglamentuoti valstybės informacinių išteklių kūrimą;

5.2. reglamentuoti valstybės informacinių išteklių tvarkymą ir priežiūrą;

5.3. reglamentuoti duomenų mainus tarp viešojo administravimo institucijų;

5.4. reglamentuoti valstybės informacinių išteklių panaudojimą teikiant elektronines viešąsias paslaugas, vykdant valstybės valdymą ir visuomenės informavimą;

5.5. reglamentuoti sąnaudų, kylančių tvarkant ir prižiūrint valstybės informacinius išteklius, finansavimą;

5.6. nustatyti institucijų, kurios atsakingos už valstybės informacinių išteklių kūrimo, tvarkymo ir panaudojimo koordinavimą, teises, pareigas ir atsakomybę.

III. KITŲ TEISĖS AKTŲ, REGULIUOJANČIŲ TĄ PAČIĄ VISUOMENINIŲ SANTYKIŲ SRITĮ, CHARAKTERISTIKA

6. Šiuo metu kai kuriuose Lietuvos Respublikos teisės aktuose esama nuostatų, kurios arba tik iš dalies susijusios su valstybės informacinių išteklių valdymo reglamentavimu, arba neužtikrina visapusiško reglamentavimo, nors ir įtvirtina teisės normas, susijusias su valstybės informacinių išteklių valdymu.

7. Lietuvos Respublikos valstybės registrų įstatymas (Žin., 1996, Nr. [86-2043](#); 2004, Nr. 124-4488) nustato valstybės registrų (kadastrų), žinybinių registrų steigimą, tvarkymą, reorganizavimą, likvidavimą, valstybės registrų sistemą ir bendruosius valstybės registrų sąveikos principus. Lietuvos Respublikos valstybės registrų įstatymas reguliuoja tik vieną valstybės informacinių išteklių dalį – valstybės registrus (kadastrus) ir žinybinius registrus.

8. Lietuvos Respublikos dokumentų ir archyvų įstatymas (Žin., 1995, Nr. [107-2389](#); 2004, Nr. 57-1982) reglamentuoja valstybės ir savivaldybių institucijų, įstaigų ir įmonių, valstybės įgaliotų asmenų, nevalstybinių organizacijų, privačių juridinių asmenų veiklos dokumentų valdymą ir naudojimą, nustato valstybinės archyvų sistemos kompetenciją ir uždavinius.

9. Lietuvos Respublikos teisės gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatymas (Žin., 2000, Nr. [10-236](#); 2005, Nr. 139-5008) užtikrina asmenims teisę gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų, nustato šios teisės įgyvendinimo tvarką, reguliuoja valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų veiksmus teikiant informaciją asmenims. Tačiau šis įstatymas nereglamentuoja duomenų mainų tarp viešojo administravimo institucijų.

10. Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymas (Žin., 1996, Nr. [63-1479](#); 2003, Nr. [15-597](#)) reglamentuoja santykius, kurie atsiranda automatiniu būdu tvarkant asmens duomenis, taip pat neautomatiniu būdu tvarkant asmens duomenų susistemintas rinkmenas: sąrašus, kartotekas, bylas, sąvadus ir kita.

11. Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (Žin., 1999, Nr. [60-1945](#)) reglamentuoja tarnybinę pagalbą – viešojo administravimo institucijos, priimdamos administracinius sprendimus, gali kreiptis į kitas viešojo administravimo institucijas ir prašyti informacinės bei kitokios pagalbos.

12. Bendrųjų duomenų saugos reikalavimų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. rugsėjo 4 d. nutarimu Nr. 952 (Žin., 1997, Nr. [83-2075](#); 2003, Nr. 2-45), tikslas – sudaryti sąlygas automatiniu būdu saugiai tvarkyti duomenis valstybės registruose ir kitose valstybės informacinėse sistemose. Minėtame nutarime nustatyti saugaus duomenų tvarkymo reikalavimai, saugaus darbo su duomenimis taisyklės, tačiau jos netaikomos, kai automatiniu būdu tvarkomi duomenys, sudarantys įslaptintą informaciją, išskyrus duomenis, sudarančius riboto naudojimo informaciją.

13. Valstybės informacinių sistemų steigimo ir įteisinimo taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. balandžio 19 d. nutarimu Nr. 451 (Žin., 2004, Nr. [58-2061](#)), nustato valstybės informacinių sistemų steigimo ir įteisinimo procedūrą.

14. Informacinės visuomenės plėtros komiteto prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės direktoriaus 2004 m. spalio 15 d. įsakymas Nr. T-131 „Dėl valstybės informacinių sistemų kūrimo metodinių dokumentų patvirtinimo“ (Žin., 2004, Nr. [155-5679](#)) reglamentuoja informacinės sistemos plėtros pokyčių visumą ir specifikacijos rengimą.

15. Atlyginimo už valstybės registų ir kadastrų duomenų teikimą dydžių nustatymo tvarkos aprašas, patvirtintas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2005 m. birželio 30 d. nutarimu Nr. 739 (Žin., 2005, Nr. [82-3024](#)), nustato atlyginimo už valstybės registų ir kadastrų duomenų teikimą dydžius ir apmokėjimą už duomenų teikimą. Tačiau šis aprašas yra taikomas tik valstybės registrams (kadastrams) ir žinybiniams registrams.

16. Šiame skyriuje pateiktų teisės aktų charakteristika leidžia daryti išvadą, kad visi šie teisės aktai reglamentuoja tik valstybės informacinių išteklių valdymo fragmentus. Pakankamai reglamentuojami tik valstybės registrai, o informacijos ir elektroninių ryšių technologijų priemonėmis paremtų valstybės informacinių išteklių ir informacijos valdymo reglamentavimas – nei išsamus, nei pakankamas.

IV. KEIČIAMŲ AR PANAIKINAMŲ TEISĖS NORMŲ EFEKTYVUMO ANALIZĖ

17. Vadovaujantis šios Konceptijos III skyriuje pateikta teisės aktų, reguliuojančių tą pačią visuomeninių santykių sritį, charakteristika, galima teigti, kad šiuo metu nėra vieno įstatymo, kuris reglamentuotų valstybės informacinių sistemų steigimą, tvarkymą, reorganizavimą ir likvidavimą. Esamieji teisės aktai tik fragmentiškai reglamentuoja valstybės informacinių išteklių valdymą.

18. Priėmus šį Įstatymą, būtų tikslinga Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatyme (Žin., 1998, Nr. [54-1492](#)), kuris apibrėžia valstybės turto sandarą, priskirti valstybės informacinius išteklius (išskyrus informacijos ir elektroninių ryšių technologijomis paremtas priemones) prie nematerialiojo turto, nes šiame Įstatyme bus reglamentuotos tokio nematerialiojo turto tvarkymo ir priežiūros sąlygos.

V. UŽSIENIO VALSTYBIŲ TEISĖKŪROS APŽVALGA

19. Rengiant šią Konceptiją, vadovautasi ES valstybių narių (Estijos, Čekijos ir kitų) teisės aktais, susijusiais su valstybės informacinių išteklių valdymu. Šiose valstybėse informacijos saugojimas ir valdymas reglamentuotas įstatymais ir kitais teisės aktais.

20. Estijos Respublikos duomenų bazės įstatymas (paskelbtas „Riigi Teataja“ [RT], 1997, No. 27, 423) numato Valstybės duomenų bazių registro sukūrimą. Pagal minėtąjį įstatymą valstybinėmis duomenų bazėmis laikomi nacionaliniai registrai, valstybės registrai ir kitos valstybinių institucijų turimos duomenų bazės; jis reguliuoja duomenų bazių informacijos naudojimą, duomenų kaupimą, apdorojimą duomenų bazėse ir net nustato duomenų rinkimo principus.

21. Čekijos Respublikos viešojo administravimo informacinių sistemų įstatymas (priimtas 2000 m. rugsėjo 14 d.) reglamentuoja viešojo administravimo informacinių sistemų sąvoką ir viešojo administravimo informacinių sistemų kūrimo principus, taip pat atitinkamas asmenų, susijusių su viešojo administravimo informacinių sistemų kūrimu, naudojimu ir plėtote, teises ir pareigas.

22. Kanados valstybės informacijos valdymo strategija (priimta 2003 m. gegužės 1 d.) atskyrė informacijos valdymą nuo informacinio valdymo ir apibrėžė šias sąvokas. Kanados priėjimo prie informacijos įstatymas (priimtas 2000 m. gegužės 31 d.) reguliuoja informacijos prieinamumą ir prieinamumo apribojimus, reglamentuoja informacijos perdavimą, apmokėjimą už gautą informaciją, numato informacijos apsaugą.

23. Jungtinių Amerikos Valstijų Memorandumo Vyriausybės departamentų ir institucijų vadovams Nr. A-130 (priimto 2002 m. kovo 19 d.) tikslas – sukurti federalinių informacinių išteklių valdymo strategiją. Memorandume apibrėžtas informacijos gyvavimo ciklas: stadijos, per kurias informacija perduodama, tipiškai apibūdinamos kaip kūrimas, rinkimas, apdorojimas, skleidimas, naudojimas, saugojimas ir perdavimas. Informacinių išteklių valdymo sąvoka apima tiek pačią informaciją, tiek su ja susijusius išteklius – žmones, įrengimus, kapitalą, informacijos ir elektroninių ryšių technologijomis paremtas priemones. Jame labai išsamiai apibūdintos informacinės technologijos, taip pat informacijos valdymas.

24. Šiame skyriuje pateikta užsienio valstybių teisėkūros apžvalga leidžia daryti išvadą, kad užsienio valstybėse svarbiausieji valstybės informacinių išteklių kūrimo ir valdymo klausimai reglamentuojami įstatymais. Viena iš svarbiausiųjų nuostatų, įteisintų užsienio valstybių įstatymuose, – įtvirtintas informacinių išteklių naudojimas tarpinstitucinėje veikloje ir teikiant viešąsias paslaugas.

VI. TARPTAUTINĖS TEISĖS, ES TEISĖS NORMŲ IR PRINCIPŲ ANALIZĖ

25. 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo 1 straipsnyje reglamentuota, kad pagal šią direktyvą ES valstybės narės užtikrina fizinių asmenų pagrindines teises ir laisves, ypač jų teisę į privatumą tvarkant asmens duomenis. ES valstybės narės nevaržo ir nedraudžia laisvo asmens duomenų judėjimo tarp ES valstybių narių dėl priešasčių, susijusių su apsauga. Direktyvoje taip pat išdėstyti duomenų kokybės principai: ES valstybės narės numato, kad asmens duomenys turi būti tvarkomi teisingai ir teisėtai, renkami aiškiai apibrėžtais ir teisėtais tikslais, o po to tvarkomi su šiais tikslais suderintais būdais; asmens duomenys turi būti tinkami, svarbūs, ne per didelės, o tik tokios apimties, kad atitiktų tikslus, kuriems jie renkami ir (arba) vėliau tvarkomi; jie turi būti tikslūs ir, jeigu būtina, nuolat atnaujinami. Turi būti imtasi visų reikiamų priemonių, kad netikslūs ar neišsamūs, neatitinkantys tikslų, dėl kurių jie buvo surinkti ar po to tvarkomi, duomenys būtų ištrinti arba ištaisyti, laikomi tokio pavidalo, kad duomenų subjektų tapatybę būtų galima nustatyti ne ilgiau, negu to reikia tikslams, dėl kurių duomenys buvo surinkti arba po to tvarkomi, pasiekti. ES valstybės narės nurodo asmens duomenų, ilgesnį laiką saugomų dėl istorinės, statistinės ar mokslinės paskirties, atitinkamas apsaugos priemones.

26. Siekdama apsaugoti asmenų privatumą ir duomenis elektroninėje erdvėje, 1981 metais Europos Taryba priėmė konvenciją „Dėl asmenų apsaugos, susijusios su asmens duomenų automatiniu tvarkymu“. Konvencijos tikslas – užtikrinti, kad, tvarkant asmens duomenis automatiniu būdu, visų šalių teritorijose būtų gerbiamos kiekvieno asmens, neatsižvelgiant į jo tautybę ir gyvenamąją vietą, teisės ir pagrindinės laisvės, o svarbiausia – jo teisė į privatų gyvenimą. Konvencijos II skyrius reglamentuoja pagrindinius duomenų apsaugos principus. Automatiniu būdu tvarkomi asmens duomenys turi būti gauti ir tvarkomi sąžiningai ir teisėtai; turi būti saugomi konkrečiam ir teisėtam tikslui ir nenaudojami kitais šiam tikslui prieštaraujanciais būdais; asmens duomenys turi būti tinkami, svarbūs, ne per didelės, o tik tokios apimties, kad atitiktų konkrečius tikslus; jie turi būti tikslūs ir prireikus papildomi nauja informacija; asmens duomenys turi būti laikomi tokio pavidalo, kad duomenų subjektų tapatybę būtų galima nustatyti ne ilgiau, negu to reikia tikslams, dėl kurių šie duomenys buvo saugomi, pasiekti. Automatiniu būdu kaupiamiems asmens duomenims apsaugoti turi būti imtasi tinkamų apsaugos priemonių, kurios neleistų jų netyčia ar neteisėtai sunaikinti, netyčia prarasti, neleistinais palikti juos prieinamus, keisti ar platinti. Konvencija reguliuoja duomenų srautus, kertančius valstybės sienas.

27. 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje suderina ES valstybių narių nuostatas, užtikrinančias vienodą pagrindinių teisių ir laisvių apsaugos lygį, ypač teisę į privatumą, susijusį su asmens duomenų tvarkymu elektroninių ryšių sektoriuje, ir užtikrinančias laisvą tokių duomenų judėjimą bei laisvą elektroninių ryšių įrangos ir paslaugų judėjimą Bendrijoje. Ši direktyva taikoma, kai asmens duomenys tvarkomi teikiant Bendrijoje viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas viešaisiais ryšių tinklais. Šios direktyvos 4 straipsnis reglamentuoja saugumą; viešai prieinamų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas turi imtis tinkamų techninių ir organizacinių priemonių, kad užtikrintų savo paslaugų saugumą, o tam tikrais atvejais tokių priemonių jis turi imtis kartu su viešųjų ryšių tinklo teikėju, kad užtikrintų ir paties tinklo saugumą.

VII. PAGRINDINĖS VISUOMENINIŲ SANTYKIŲ REGULIAVIMO NUOSTATOS

28. Įstatyme bus apibrėžtos su valstybės informacinių išteklių valdymu susijusių dalykų sąvokos. Tikslus šių sąvokų apibrėžimas leis tinkamai suvokti Įstatymo taikymo sritį, atskirti skirtingas valstybės informacinių išteklių formas ir visuomeninius santykius, kylančius iš valstybės informacinių išteklių naudojimo.

29. Įstatymas nebus taikomas valstybės registrams (kadastrams) ir žinybiniam registrui.

30. Įstatyme bus įtvirtinta nuostata, kad visos viešojo administravimo institucijos, atlikdamos joms priskirtas funkcijas, gaunamą ir kuriamą informaciją, kur įmanoma, apdoroja kompiuterizuotai, kuria valstybės informacines sistemas ir kitas informacijos apdorojimo sistemas.

31. Įstatymas reglamentuos valstybės informacinių išteklių steigimą ir kūrimą, nustatys, kokios gali būti valstybės informacinių išteklių kūrimo lėšos.

32. Įstatyme numatoma įtvirtinti nuostatą, kad visi valstybės informaciniai ištekliai, kurių reikia viešojo administravimo institucijoms jų tiesioginėms funkcijoms atlikti, turi būti laisvai prieinami, neatsižvelgiant į tai, kas tvarko tuos valstybės informacinius išteklius ir kokia informacija jais tvarkoma, išskyrus Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo ir kitų įstatymų nustatytus atvejus.

33. Įstatymu bus nustatyti duomenų mainų tarp viešojo administravimo institucijų valdomų valstybės informacinių išteklių principai:

33.1. bus nustatyti standartų naudojimas ir uždarų formatų naudojimo sąlygos realizuojant duomenų mainus tarp viešojo administravimo institucijų valdomų valstybės informacinių išteklių;

33.2. bus įtvirtinta nuostata dėl neatlygintinų (išskyrus išlaidas duomenims parengti) duomenų mainų tarp viešojo administravimo institucijų, kai jos atlieka tiesiogines savo funkcijas;

33.3. bus įtvirtinta nuostata dėl tolesnio valstybės informacinių išteklių naudojimo ir nustatytos naudojimo sąlygos.

34. Įstatymas reglamentuos valstybės informacinių išteklių tvarkymą ir priežiūrą. Bus nustatyti valstybės informacinių išteklių tvarkymo ir priežiūros perkamų paslaugų (angl. *outsourcing*) ir prieglobos (angl. *hosting*) reikalavimai. Bus įtvirtinta nuostata, kad valstybės informacinių išteklių priežiūrą gali vykdyti fiziniai ir juridiniai asmenys, atitinkantys Įstatyme nustatytus reikalavimus.

35. Įstatyme bus nustatytos pagrindinių viešojo administravimo institucijų, kurios atsakingos už valstybės informacinių išteklių panaudojimo ir disponavimo jais koordinavimą (t.y. Vidaus reikalų ministerijos ir Informacinės visuomenės plėtros komiteto prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės), teisės, pareigos ir atsakomybė.

36. Įstatyme bus įtvirtinta nuostata, susijusi su nuolatiniu valstybės informacinių išteklių valdymo efektyvumo vertinimu.

VIII. GALIMI NUMATOMO TEISINIO REGULIAVIMO PADARINIAI

37. Įstatymo nuostata sudaryti sąlygas institucijoms neatlygintinai naudotis informacija, kai jos siekia bendrą tikslą, sumažins institucijų išlaidas ir tai informacijai, kurios reikia jų tiesioginėms funkcijoms atlikti.

38. Įstatymas sudarys galimybes kur kas greičiau perkelti viešąsias paslaugas į elektroninę terpę, nes šiuo metu ne visuomet įmanomi duomenų mainai, užtikrinantys reikiamą elektroninių viešųjų paslaugų teikimą.

39. Tinkamas informacinių išteklių reglamentavimas ir nuolatinis efektyvumo vertinimas leis veiksmingiau naudoti informacinius išteklius, viešojo administravimo institucijoms geriau atlikti joms priskirtas funkcijas.

40. Įstatymas skatins tinkamą valstybės informacinių išteklių tvarkymą ir priežiūrą, o tai savo ruožtu mažins valstybės informacinių išteklių dubliavimą.

41. Gali sumažėti viešojo administravimo institucijų gaunamos lėšos už informacijos parengimą duomenų mainams.

42. Sumažėjus informacijos gavimo išlaidoms, padidės institucijų veiklos efektyvumas.

IX. FINANSINIS EKONOMINIS PAGRĮSTUMAS

43. Priėmus Įstatymą, gali padidėti lėšų, kurios būtų naudojamos nuolatiniam valstybės informacinių išteklių efektyvumo vertinimui, poreikis, tačiau palengvės duomenų mainų tarp skirtingų informacinių išteklių realizavimas, mažiau lėšų reikės tokiems duomenų mainams, bus išvengta dubliuojamų valstybės informacinių išteklių kūrimo ir plėtos. Papildomų lėšų Įstatymui įgyvendinti nereikės.

X. NUMATOMA ĮSTATYMO STRUKTŪRA

44. Įstatymą sudarys 7 skyriai: I. Bendrosios nuostatos; II. Valstybės informacinių išteklių kūrimas ir tvarkymas; III. Valstybės informacinių išteklių naudojimas; IV. Priežiūra ir koordinavimas; V. Informacijos teikimo reglamentavimas; VI. Valstybės informacinių išteklių finansavimas; VII. Baigiamosios nuostatos.

45. I skyriuje bus nustatyta Įstatymo paskirtis, reguliavimo principai ir apibrėžtos pagrindinės sąvokos, įtvirtinta nuostata, kad visos viešojo administravimo institucijos, atlikdamos joms priskirtas funkcijas, gaunamą ir kuriamą informaciją, kur įmanoma, apdoroja kompiuterizuotai. Bus nustatyta Įstatymo reguliavimo srities išimtis: į Įstatymo reguliavimo sritį neįeis informacinių išteklių, sudarančių valstybės paslaptį, valdymas.

46. II skyriuje bus reglamentuota valstybės informacinių išteklių steigimas, kūrimas, tvarkymas, saugumo ir integralumo reikalavimai, informacinių išteklių kūrimo eiliškumas, taip pat valstybės informacinių išteklių tvarkymas ir priežiūra, kai priežiūros teisės perduodamos tretiesiems asmenims, nustatyta valstybės informacinių išteklių tvarkytojų paskyrimo tvarka, viešojo administravimo institucijų teisės, pareigos ir atsakomybė vykdant duomenų rinkimą, kaupimą, saugojimą ir teikimą.

47. III skyriuje bus reglamentuota informacinių išteklių valdymo efektyvumo vertinimas, informacinių išteklių naudojimas viešojo administravimo institucijų funkcijoms atlikti, asmenų naudojimasis valstybės informaciniais ištekliais.

48. IV skyriuje bus nustatyta tų viešojo administravimo institucijų, kurios atsakingos už valstybės informacinių išteklių kūrimo, tvarkymo ir panaudojimo koordinavimą (t.y. Vidaus reikalų ministerijos ir Informacinės visuomenės plėtos komiteto prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės), ir tų, kurios yra tiesiogiai atsakingos už atskirų informacinių išteklių formavimą ir tvarkymą, atsakomybę, teisės ir pareigos.

49. V skyriuje bus nustatyta pagrindiniai informacijos perdavimo būdai, kurie, atsižvelgiant į informacijos išteklių pobūdį, turės būti realizuoti valstybės informacinių išteklių tvarkymo priemonėse.

50. VI skyriuje bus nustatyta, kokios lėšos priskiriamos prie valstybės informacinių išteklių sąnaudų, taip pat svarbiausieji principai: bendrieji valstybės informacinių išteklių tvarkymo ir priežiūros sąnaudų finansavimo principai, bendrasis neatlygintino informacijos teikimo principas, informacijos teikimo įkainių skaičiavimo principai.

51. VII skyriuje bus nustatyta Įstatymo įsigaliojimo data, pateikti pasiūlymai dėl susijusių teisės aktų pakeitimo.

XI. NUMATOMI PAKEISTI AR PANAIKINTI TEISĖS AKTAI

52. Kartu su Įstatymu reikės keisti Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymą. Prireikus bus rekomenduojama papildyti viešojo administravimo institucijų, atsakingų už valstybės informacinių išteklių kūrimo, tvarkymo ir panaudojimo koordinavimą (t.y. Vidaus reikalų ministerijos ir Informacinės visuomenės plėtos komiteto prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės), nuostatus.
